

Villeroy & Boch Austria GmbH 29. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. septembri 2013. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-373/10, T-374/10, T-382/10 ja T-402/10: Villeroy & Boch Austria GmbH jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-626/13 P)

(2014/C 39/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Villeroy & Boch Austria GmbH (esindajad: advokaadid A. Reidlinger ja J. Weichbrodt)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub:

- tühistada Üldkohtu (neljas koda) 16. septembri 2013. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-373/10, T-374/10, T-382/10 ja T-402/10 tervikuna osas, milles sellega jäetakse hagi rahuldamata ja milles see puudutab hagejat;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsuses väljendatud kostja 23. juuni 2010. aasta otsuse K(2010) 4185 (lõplik) artikkel 1 osas, milles see puudutab hagejat;
- kolmanda võimalusena vähendada kohaselt hagejale kostja 23. juuni 2010. aasta vaidlustatud otsuse artiklis 2 määratud trahvisummat;
- neljanda võimalusena saata asi uue otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellatsioonkaebuse esimeses väites heidab hageja ette, et Üldkohus rikkus Austrias väidetavalt aset leidnud rikkumisele hinnangu andmisel õigusnormi. Üldkohus võtab enda otsuse aluseks tuvastused ja põhjendused, mis ei olnud eelnevalt komisjoni vaidlustatud otsuse ega kaebuse esemeks. Samas jäeti hageja olulised väited käsitlemata või esitati neid valesti.
2. Apellatsioonkaebuse teises väites heidab hageja Üldkohtule ette, et viimane kvalifitseeris õiguslikult ja tegelikult erinevad tegevused juriidiliselt üheks, keeruliseks ja vältavaks tege-

vuseks (*single, complex and continuous infringement* — SCCI), mida ei olnud hageja arvates õiguslikult võimalik teha juba seetõttu, et koos uuritud tegevused ei täienda üksteist. Sellisena Üldkohtu poolt kasutatud SCCI õigusinstituut on vastuolus õiglase kohtumenetluse põhimõttega.

3. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites leiab hageja, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta teostas nn *light review*, kuna selliselt ei kontrollitud ta piisavas ulatuses ja jättis järgimata liidu õigusest tuleneva kohtuliku kaitse põhimõtte.
4. Lõpuks heidetakse apellatsioonkaebuse neljandas väites ette, et Üldkohtu kinnitatud trahvisumma on igatahes ebaproportsionaalne. Võttes arvesse seda, et osa süüks pandud asjaolude tuvastusi on Üldkohtu otsuses juba tühistatud ja osa tuleks põhjendamiskohustuse täitmata jätmise tõttu veel tühistada, ei ole seaduses ettenähtud kõrgeima trahvimäära, milleks on 10 % kontserni käibest ja mida Üldkohus otsustas käesolevas asjas kohaldada, muutumatul kujul määramine proportsionaalne ja seega seaduslik. Kui rikkumise tõendamiseks kasutatud tuvastused ei ole suures osas vettpidavad, puudub põhjusliku seose puudumise ja tõendamise esinenud puuduste tõttu ning seetõttu, et hagejale ei ole sellist tegevust võimalik omistada, SCCI, mis oleks hõlmanud 6 riiki, 3 toodete gruppi ja 10 tegevusaastat, vaid tegemist on äärmisel juhul üksikute kohalike rikkumistega, mis ei õigusta aga kaugeltki käesolevas asjas rakendatud karistuse määra. Uuritud asjaoludel ei ole kaugeltki tegemist raske või ka võimalikult raskeima rikkumisega; Üldkohus ei võtnud seda aga tõlgendamisele kuuluvaid hindamiskriteeriumeid olulisel määral arvestamata jättes arvesse.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 2. detsembril 2013 — kriminaalasi Miguel M. süüdistuses

(Kohtuasi C-627/13)

(2014/C 39/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Miguel M.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivis 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ⁽¹⁾ määratletud ravimid, mis sisaldavad määruse (EÜ) nr 273/2004 ⁽²⁾ ja määruse (EÜ) nr 111/2005 ⁽³⁾ lisas esitatud nimekirjas loetletud lähteaineid, jäetakse vastavalt mõlema viidatud määruse artikli 2 punktile a nende määruste kohaldamisalast välja alati või tuleb väljajätmist eeldada ainult siis, kui nimekirjas loetletud lähteained esinevad ravimite koostises sellisel viisil, et neid ei ole võimalik lihtsalt kasutada või käepäraste vahenditega või majanduslikult tasuval viisil ekstraheerida?

⁽¹⁾ EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta (ELT L 47, lk 1; ELT eriväljaanne 15/08, lk 46).

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse ühenduse ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad (ELT 2005, L 22, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 2. detsembril 2013 — Jean-Bernard Lafonta versus Autorité des marchés financiers

(Kohtuasi C-628/13)

(2014/C 39/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Jean-Bernard Lafonta

Vastustaja: Autorité des marchés financiers

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta ⁽¹⁾ artikli 1 punkti 1 ning komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiivi 2003/124/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega ⁽²⁾, artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et täpne teave nende õigusnormide tähenduses võib olla ainult teave, millest on võimalik piisava tõenäosusega

järeldada, et kui see on avalikustatud, võib see avaldada asjaomaste finantsinstrumentide kursile mõju konkreetses suunas?

⁽¹⁾ EÜT L 96, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 367.

⁽²⁾ EÜT L 339, lk 70; ELT eriväljaanne 06/06, lk 348.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 4. detsembril 2013 — SC ALKA CO SRL versus Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Kohtuasi C-635/13)

(2014/C 39/21)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SC ALKA CO SRL

Vastustajad: Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Eelotsuse küsimused

1. Kas kõrvitsa (aed- või köögivilja) toored koorimata seemned, mis kuuluvad termilisele ja mehaanilisele töötlemisele, et neid saaks kasutada inimeste toiduks (suupistetena), tuleb liigitada kaupade kombineeritud nomenklatuuri rubriigi 1207 alamrubriiki 1207999710 või rubriigi 1209 alamrubriiki 1209919010?
2. Kas kõrvitsa (aed- või köögivilja) toored koorimata seemned, mis kuuluvad termilisele ja mehaanilisele töötlemisele, et neid saaks kasutada inimeste toiduks (suupistetena), tuleb liigitada kaupade kombineeritud nomenklatuuri selgitavate märkuste kohaselt rubriigi 1207 alamrubriiki 1207999710 või rubriigi 1209 alamrubriiki 1209919010?
3. Kui on vastuolu selle vahel, kuidas üht ja sama toodet (kõrvitsa (aed- või köögivilja) toored koorimata seemned) ühise tollitariifistiku ja selgitavate märkuste kohaselt tariifiselt klassifitseerida, kumb nimetatud klassifitseerimistest on käesoleval juhul kohaldatav?